BERTHOLDUS RATISBONENSIS
1. Viertel 14. Jh. Seite 214r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36661
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

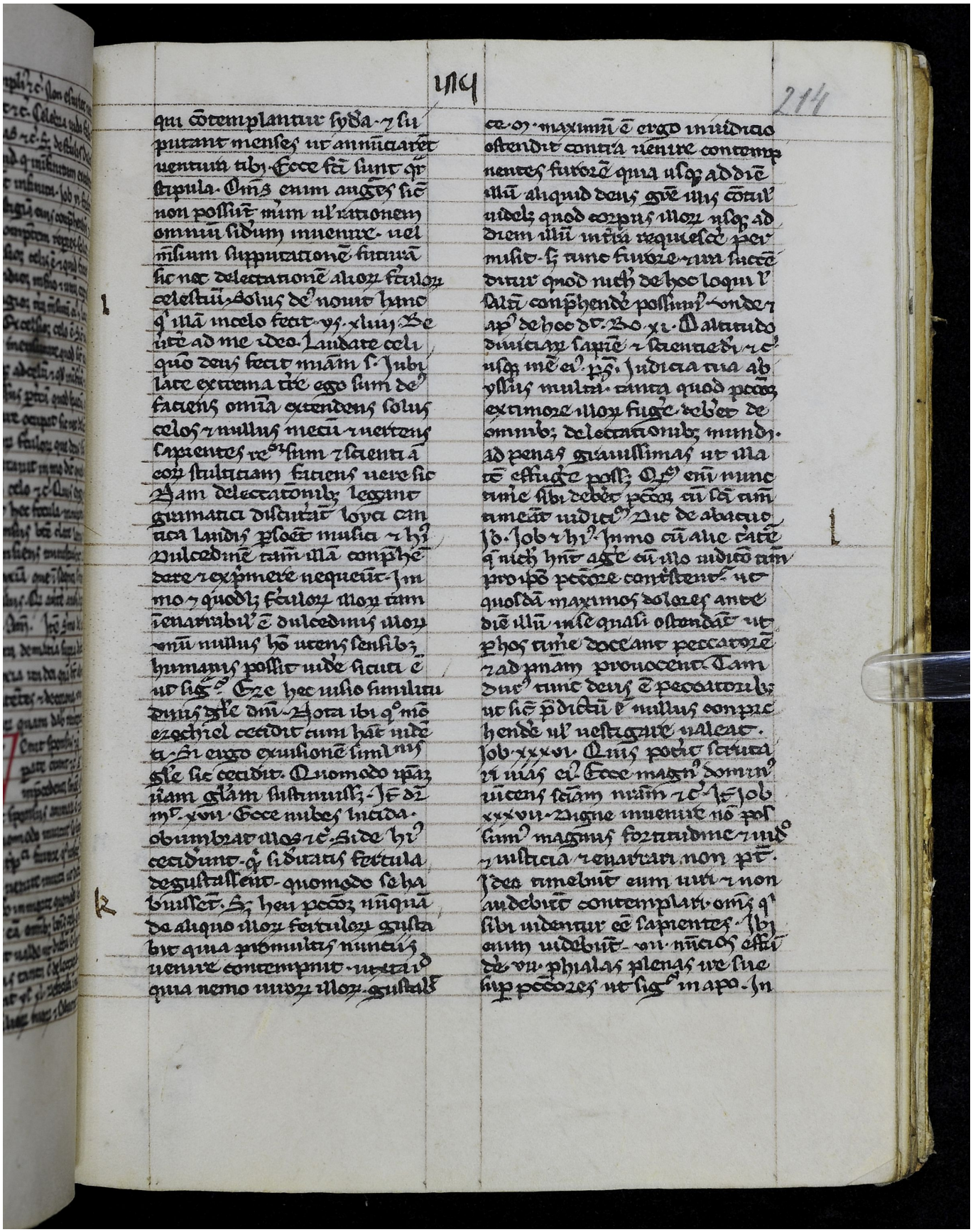

qui cōtemplantur sydā ⁊ su
putant mensēs ut annūciaret
uentura tibi. Ecce sēt sunt qp
stipula. Omīs enim angūs sic
non possūt mūm ul' rationem
omnīū sidūm inuenire. uel
mīsium supputationē siderū
sic nec delectationē aliorū siderū
celestiū solus dē nouit hymno
q' illā in celo fecit. ps. xlviij. Be
ūtē ad me ideo. Laudate celi
quō deus fecit mūm s. Jubi
late extrema tīe ego sum dē
faciens omīa extendens solus
celos ⁊ nullus mecū ⁊ uertens
sapientes retr'sum ⁊ scientia ā
eor stultam faciens uere sic
Jam delectationib; legimus
humana discūtūr loca cm
tica laudis placet musica ⁊ hi
dulcedinē tam illā comphē
dere ⁊ exprimere nequeūt. Jm
mo ⁊ quodl; seculorū illorū tam
ēnarrabil'ē dulcedinis illorū
cnū nullus hō uiens sensib;
humanis possit uide sicut ē
ut sig. Ezc hec uisio similitu
dinis glie dni. Nota ibi q' mō
ezechiel cecidit cum hāc uide
a. Si ergo exulsionē simil nis
glie sic cecidit. Quomodo ipāz
iam glām sustinuisl; Je dr
mt. xvii. Ecce nubes lucida
obumbrat illos ⁊c. Sicde hi
ceciderūt. q' si dūtas fertula
degustasset. quomodo se ha
buisset. S; heu pecōz nūquā
de aliquo illorū fertulorū gusta
bit qua prōmultis nuncīis
uenire contempnit. uetaiō
qua nemo unūq illorū gustaū

ce. o. maximū ē ergo in uidīcio
ostendit contra uenire contemp
nentes furorē quia usq; addīē
illū aliquid deus gīē illis cōtul
ridel; quod corpus illorū usq; ad
diem illū in tūa requiescēt per
misit. S; ante furorē ⁊ ira succē
dīrūr quod nich' de hoc loqui l'
salūā comphendē possimus. unde ⁊
ap' de hoc dr. Ro. xi. O altitudo
diuitiarū sapiē ⁊ scientiae dei ⁊c'
usq; mē ei'. ps. Judicia tua ab
yssus multa. tanta quod pecōz
extimore illorū fugē deb'et de
omnib; delectationib; mundi.
ad penas grauissimas ut illa
cē effugē poss; Qe' enī nunc
amīc sibi debēt pecōz cū sē ām
ameāt iudicē. Dic de abaciuo
sd. Job ⁊ hi. Jmmo cū alie cāte
q' nich' hnt agē cū illo iudicē tam
propō pecōre contīstent. ut
quosdā maximos dolores ante
diē illū in se quasi ostendāt ut
phos tamē doceant peccatorē
⁊ ad pnam provocent. Tam
diu' tunc deus ē peccatorib;
ut sē p dictū ē nullus comprē
hendē ul' restīguere valeat.
Job. xxxvi. Qmis potest scrutā
ri uias eī. Ecce magn' dominus
uincens scīam nrām ⁊c. Je Job
xxxvii. Digne inuenire nō pos
sum' magnus fortitudine ⁊ iud'
⁊ iustitia ⁊ enarrari non pt.
Sed ta amelnit eum uti ⁊ non
iudebūt contemplari. omīs q'
sibi uidentur ē sapientes. Iby
enim uidebūt. vii. nūcios effū
de. vii. phialas plenas ire sue
hip pecōzes ut sig' in apo. Jn